

foreligger. Derimod kan det, efter hvad der er passeret, ikke ventes, at Lovforslaget vil blive vedtaget i det andet Ting uden Forandringer. De Punkter, om hvilke der hidtil har været Meningsforskel mellem Tingene, skal jeg ikke her komme ind paa. Jeg mener, det er hensigtsmæssigt, at vi for Øjeblikket indskrænke os til at fremme Lovforslaget og opsætte at begynde en Forhandling om Uenighedspunkterne, indtil den Tid kommer, da der — som ventelig vil ske — bliver nedsat et Fællesudvalg i Sagen.

Poul Rasmusen: Jeg kan slutte mig til Ønsket om, at man paa det nuværende Tidspunkt ikke kommer for nøje ind paa Enkelthederne, idet Formaalet med denne og de følgende Behandlinger jo er at bringe Sagen hen til det Stadium, paa hvilket den befandt sig, da Rigsdagen blev hjemsendt. Jeg finder dog Anledning til paa det nuværende Tidspunkt at spørge den højtærede Justitsminister, hvorledes det gaar med de Beregninger vedrørende Omkostningsspørgsmaalet, som ønskes fra mange Sider. Det er jo baade Aar og Dag siden, vi fik at vide, at man i Justitsministeriet havde under Udarbejdelse en Oversigt over, hvad denne Reforms Gennemførelse vilde koste. Jeg tillader mig nu at spørge, hvorledes det gaar med dette Overslag, hvorfor vi ikke have faaet det endnu, og hvornaar det kan ventes.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem har fuldkommen Ret, naar han gaar ud fra, at der har været foretaget Arbejder for at faa et Overslag over Omkostninger ved Retsreformen. Saadanne Arbejder ere foretagne i ret vidt Omfang. Men naar det ærede Medlem mener, at man der ud fra skulde kunne sige, hvor meget Udgiften ved Retsreformen vil blive, svæver han jo i en fuldkommen Vildfarelse. For at kunne sige, hvor meget Udgiften vil blive, maa det ærede Medlem begynde med at sige, hvorledes Retsreformen vil komme til at se ud. Der er jo Uenighed mellem de to Ting om en lang Række meget indgribende Punkter, og jeg vil gentage, hvad jeg tidligere har udtalt: Saa længe ikke Fællesudvalget har arbejdet i nogen Tid, vil man ikke med nogen tilnærmelsesvis Sikkerhed være i Stand til at sige, hvor store Omkostningerne ville blive. Dette Krav om at faa at vide, hvad Omkostningerne her ville blive, er akkurat det samme, som om det ærede Medlem vilde sige: Jeg vil have bygget et Hus,

hvad koster det? og han saa paa Spørgsmaalet om, hvordan det Hus skulde se ud, vilde svare: Det har jeg ikke bestemt endnu, men nu vil jeg have at vide, hvad det koster.

Poul Rasmusen: Den højtærede Justitsministers Lignelse er aldeles fortræffelig. Forholdet er jo nemlig det, at der foreligger to Lovforslag, et, vedtaget af Landstinget, og et, vedtaget af Folketinget. Det vilde derfor ganske sikkert være paa sin Plads, om man netop nu paa dette Tidspunkt fik oplyst, hvad Retsreformen vil koste Staten, hvis den gennemføres i den Skikkelse, i hvilken den er vedtagen i Landstinget, og hvad den vil koste, hvis den gennemføres i den Skikkelse, hvori den er vedtagen i Folketinget. (*Sabroe:* Det er et Kræmmerstandpunkt!) Det ærede Medlem siger, det er et Kræmmerstandpunkt, det forekommer mig dog at være uberettiget, for der er ingen, der siger, at man absolut skulde foretrække det billigste. Jeg synes, at det ærede Medlem ikke skulde tale saa højt derom, men af Hjertets Overflod taler maaske Munden. Den ærede Ministers Eksempel var ganske udmærket, for der kunde jo være Tale om, at den Mand, der skal have opført et Hus, faar to Tegninger til to forskellige Huse og da ret naturlig vil sige til sin Entreprenør: Hvad vil det ene Hus koste, og hvad vil det andet koste? Det forekommer mig derfor, at man udmærket godt kunde vente at faa Oplysning om, hvad de to enkelte Forslags Gennemførelse vil koste, og det forekommer mig, at det netop var paa Tide, at Almenheden fik en vis Oversigt over, hvor store disse Omkostninger ville blive. Staa vi først ved Slutningen af Fællesudvalgets Forhandlinger, vil det maaske være lovlig sent at faa Omkostningsspørgsmaalet klaret.

Justitsministeren (Alberti): Forholdet er ikke, at der foreligger to Lovforslag, hvoraf det ene vil blive gennemført, det andet ikke. Forholdet er, at der af samme Lov foreligger to forskellige Affattelser fra de to Ting, og at det tør anses som ganske sikkert, at Folketinget ikke vil vedtage Lovforslaget i den Affattelse, hvori

Rettelse.